

LEÁNDER ÉS LENSZIROM

-- operalibrettó --

*Szilágyi Andor azonos című mesedráája alapján írta:
Szöllősi Barnabás*

I. FELVONÁS

Prológ

A színpadon – vagy a nézők mellől, oldalajtókon indulva – gyerekek jönnek-mennek, mindenkinek a kezében kis csengő, triangulum, shaker. Mint színházi ministránsok, komoly szertartásnyitók.

Első jelenet -- Leánder erdeje ***Leánder, Bölömbér kerál, Bogyó, Denevérek***

Leánder erdejében éjszaka van. Jobb oldalt Bölömbér küzd az erdő elemeivel, melyeket Bogyó változatos bű-bájokkal zúdít a király fejére. Bal oldalon Leánder kobold egy tó vizének tükrében nézi önmagát. Középen hátul két denevér lóg egy fa tetején. Vérszomjasan szurkolnak a kízáshoz.

BÖLÖMBÉR
Jaj...Fák...Jaj...

BOGYÓ
Bokádra indák csavarodjanak!

BÖLÖMBÉR
Jaj...

BOGYÓ
Most... Homokot szemébe!

BÖLÖMBÉR
Jaj... Jaj...

BOGYÓ
Mi legyen, mi legyen?... Ez az!
Szederbokor tövisei karcolják a kezét!

BÖLÖMBÉR
Aaaa!

BOGYÓ
De más nem jut eszembe,
más aztán már tényleg nem jut!
Unom! (*Leánder felé, mérgesen:*) Unom! Unom!

BÖLÖMBÉR
Ágak pofozzák arcomat,
liánok bilincselik lábamat!
Szegény, szegény Bölömbér kerál...

| Sűrű, áthatolhatatlan rengeteg...

Látom már szomorú végemet!
Szegény, szegény Bölömbér kerál...

BOGYÓ

Más már nem jut az eszembe végképp!
Tizenhét év, tizenhét év...
Elég! Nekem ebből elég!
Nem csinálom tovább!

Denevérek megszólalnak a fa tetején.

CSÍJJEGŐS BÖREGÉR

Csíjj, jaj, de kár!

CSÚJJOGÓS BÖREGÉR

Csújj, bizony kár!

CSÍJJEGŐS BÖREGÉR

Pedig milyen izgalmas volt...

CSÚJJOGÓS BÖREGÉR

Izgalmas volt...

CSÍJJEGŐS BÖREGÉR

Csíjj!

CSÚJJOGÓS BÖREGÉR

Csújj!

BÖLÖMBÉR, BOGYÓ

Hess innen!

BOGYÓ

próza, kérlelve:

Édes gazdám, Leánder!...
Elfáradtam!... Hallod?!

Leánder, mint aki észre sem veszi, mi zajlik mellette, a tó tükrebe bámul.

LEÁNDER

Nálam csúnyább lényt
Nem látott még az erdő.
Nálam ocsmányabb szörnyet
Nem hordott hátán a föld.
Micsoda csúfság...
Csúfság, fertelem, taszító randaság!
Bűzberegi varangyosgyík!...

CSÍJJEGŐS

nevet: Csihihihihíj!

LEÁNDER

....Kénköves korkongyélusmadár!...

CSÚJJOGÓS

nevet: Csuhhuhhhuhhúj!

LEÁNDER

Ez vagyok én.

Micsoda csúfság...

Micsoda rondaság...

Micsoda...

CSÍJJEGŐS:

Unalmas műsor...

CSÚJJOGÓS

gyúnyolódva: Ööhönsajnálát!...

CSÍJJEGŐS:

Unalmas, bizony! Uncsi...

CSÍJJEGŐS BÖREGÉR

Csújj!

CSÚJJOGÓS BÖREGÉR

Csújj!

BOGYÓ

próza, egyre türelmetlenebb: Édes gazdám, Leánder!

Gazdám! *ordítva:* Leánder!

Leánder dühében a tó vizébe csap, odafordul Bigyóhoz, rámordul:

LEÁNDER *fenyegetően közeledik Bogyó felé, az hátrál.*

Micsoda?! Te!!!

Ordítani mersz? Gazdáddal? Velem??

Te senkiházi! Bitang!

Hát kit szolgálsz? Halljam csak, kit szolgálsz?

Nem hallom!! Kit szolgálsz?!

Halljam csak, kit szolgálsz? Nem hallom!

BOGYÓ

Jaj... Ne... Nem... Gazdám.... Kérlek.... Nem akartam....

LEÁNDER

Elfelejtetted, hogy mit köszönhetsz nekem?!

BOGYÓ
Dehogy!...

LEANDER
Ordítani mersz, gazdáddal? Velem?!!
Na, jól nézünk ki!

BOGYÓ
... jaj, gazdám...

LEANDER
Mondhatom, szépen vagyunk!

BOGYÓ
...kérek...Ne... nem akartam!

Vadul kergetőznek, közben próza:

LEÁNDER
Ordítasz? Majd adok én neked...
Adta szemtelenje!... Na csak kapjalak el!... Megnyúzlak!...

BOGYÓ
Ne... bocsáss meg...dehogyan akartam én....
Gazdám!.... Mi lett?!.... Csillapodj!.... Hiszen én csak.... én csak....

(Leánder felkap egy dorongot vagy effélét)

BOGYÓ
Nana!.... vigyázz azzal, még megsérülsz!....Ne légy ilyen haragos!... Árt az
egészségnek/szépségednek!... Csillapodj végre!

LEÁNDER
Te csak ne félts engem!... Magadat féltsd!... Majd meglátod! ...Adok én...
kifulladás
Na jól nézünk ki...Mondhatom jól nézünk ki... Mondhatom...

BOGYÓ
csillapítólag, kedvesen
Gazdám... értsd meg...
Tizennyolc év – az biz’ nagy idő! Hidd el, nagy idő!

LEÁNDER
Tizenhét év, kilenc hónap!
Egy nappal se több, ne túlozz!

BOGYÓ
Tizennyolc év! Én nem bírom már tovább!

LEÁNDER

Tizenhét év, kilenc hónap,
hányszor mondjam még?!

BOGYÓ

Volt indacsavarintás!
Volt homokszóró bűbáj!
Volt szélvihar, jégeső,
delejes jelenés..

Minden volt már,
átok, bűbáj...
Minden, amit csak tanultam!

LEÁNDER *próza*

Tőlem!!

BOGYÓ

próza: Persze, persze, tőled!

ének

Elfáradtam, kimerültem,
durcásan: Agyamra megy ez a kerál!
Édes gazdám, Leánder...
Nem engednéd végre őt el?

LEÁNDER *felcsattan*

Mit sem bízhat rád az ember...

a kerál felé, rutinosan és nagy dühvel szórja az átkokat

Göcsörtös gyökerek közt botladozzon!

Vadszőlő! Borostyán! Fogjátok, el ne fusson!

vadul, hisztérikusan kacagja a vergődését Ha-ha-ha...

BÖLÖMBÉR

Jaj! Kivész alólam a talaj!

Jaj! Elesem! Jaj!

A lábam! A térdem! A sarkam! A hátam! Jaj!...

Kicsúszik alólam a talaj! Jaj!

Bölömbér hasra esik.

LEÁNDER

Próza:

Jöjj, eső! Jöjj, fergeteg!

Villámok, jöjjetek!

Égzengés! Jégeső!

Csak ne kíméld! Törd be a fejét!

Korona helyett ez jár neked, kerál!

Hirtelen a kerál elé penderül

BÖLÖMBÉR

Jaj...

LEÁNDER

lenézően, fenyegetéssel, gúnyosan
Tán elfáradt a nagy kerál?

BÖLÖMBÉR

Jaj, mi ez? Jaj, ki ez?

LEÁNDER

Vége? Mint a botnak?

BÖLÖMBÉR

Jaj, mi vagy, ki vagy?
Koronám sincs, mégis tudod,
én vagyok a nagy kerál?!...
Szegény Bölömbér kerál?
Szegény, szegény nehézsorsú,
ártatlan Bölömbér kerál...

CSÍJJEGŐS ÉS CSÚJJOGÓS BŐREGÉR

Csíjj/Csujj szegény kerál!
Jaj, de rémes, borzasztó,
vérfagyasztó néznivaló!
Szegény kerál!
Rémes, rémes!
Mindjárt úgyis vége lesz!
Nézd, biztos, hogy vége lesz!
Csíjj! Csújj!

- Bölömbér és Leánder kerülgetik egymást -

BÖLÖMBÉR

Te valami ördögfattyá vagy tán?

LEÁNDER

Válasz helyett megmutatom
ki vagyok és mi vagyok!

- Nagy égszakadás, földindulás, Leánder varázsol –

BOGYÓ *büszkén, hetykén*

Na, kapisgálsz már, kivel van dolgod?!

BÖLÖMBÉR *megzavarodva, reszketve*

Egy...egy...egy... manó? Rossz szellem? Varázsló? Lidérc?
Leánderhez fordulva, hisztérikusan:
Mit akarsz tőlem?!

LEÁNDER

Hol a macskám, Bölömbér?
Éjfélete kandúrom
barátom, társam,
ki esténként felolvasott nekem...

BÖLÖMBÉR *megzavarodva*
Mi?! Micsoda? Ki?! Kicsoda?

LEÉNDER

Hol a macskám, kegyetlen kerál?

BÖLÖMBÉR *értetlenül*
Én?! Micsoda? Én?! Kicsoda?

LEÁNDER

Reggelente hegyes fülem
megnyaldosta, úgy ébresztett!
Úgy ébresztett minden reggel!
Te ölted meg őt, kegyetlen kerál!
Ezért bűnhődsz!

Levadásztad őt!
Vele kegyetlen nyilad végzett!
Egyetlen társammal,
jóbarátommal...
Ezért bűnhődsz!
Tudd meg hát:
Leánder társával végeztél, kerál!

BÖLÖMBÉR

Emlékszem, jaj...
Emlékszem már...
Kóbor nyilam célt tévesztett,
egy nagy kandúrt leterített...
Emlékszem, jaj...
Emlékszem már...
Jaj, ha tudom, hogy a tied...
Erdők ura, esedezem!
Kérhetsz bármit tőlem,
megadom, odaadom,
megadom, odaadok bármit!
Kérlek, engedj el!
És kérhetsz bármit,
tényleg bármit,
odaadom, megadom,
odaadok bármit!Bármit!

LEÁNDER

Bármit?

Hát jól van...
Én miattad vesztettem el mindenem.
Nekem immár semmim sincsen.
Tőled, kerál, csak azt kérem,
nem kérek mást, csak azt kérem...
...amid még neked se sincsen!

BÖLÖMBÉR

Nekem se sincsen?!

félre

Rosszat sejtek, de nincs mit tennem,
Más kiút nincs már innen...
Vesztett helyzet...

Leándernek:

Legyen hát!

Legyen hát tiéd,
mi nekem se sincsen!

LEÁNDER

Szabad vagy, kerál, *Leánder egy intéssel kiszabadítja Bölömbért az indák szorításából. Bölömbér sántítva el*

Palotádba nemsokára elmegyek,
elhozom magammal,
ami még
neked se sincsen!

BOGYÓ

Neked se sincsen! */Bogyóval együtt összekacsintgatva, énekelve elsétál/*

CSÍJJEGŐS BŐREGÉR

Szegény kerál, nem tudja...

CSÚJJOGÓS BŐREGÉR

Jaj, ha tudná!

CSÍJJEGŐS BŐREGÉR

De nem tudja...

CSÍJJEGŐS ÉS CSÚJJOGÓS BŐREGÉR

Szegény kerál!

Rémes, rémes!

Mindjárt úgyis vége lesz!

Nézd, biztos, hogy vége lesz!

Csíjj! Csújj!

Második jelenet – Bölömbér kerál palotája

1. kép

Lenszirom, Csibecsőr, Kerálné, Mar-Szúr hercege, Bölömbér, Horkolábok

*Lenszirom királykisasszony születésnap tortájával kezében rohangál fel-alá a palota tróntermében.
Kerálné, Csibecsőr és Mar-Szúr hercege méltatlankodva üldözik.*

LENSZIROM

Nem, nem, nem és nem!

KERÁLNÉ, CSIBECSŐR, MAR-SZÚR

De Lenszirom!

LENSZIROM

Nem, nem, csak azért sem!

KERÁLNÉ, CSIBECSŐR, MAR-SZÚR

De Lenszirom!

LENSZIROM

Nem és nem és akkor sem!

Nem adok, nem adok, jusst se nem adok!

KERÁLNÉ, CSIBECSŐR, MAR-SZÚR

Hogy képzeled? Hogy gondolod? Ki látott már ilyet?

KERÁLNÉ

A saját anyádnak...

CSIBECSŐR

Legjobb barátnédnak...

MAR-SZÚR

Jövendőbelidnek...

KERÁLNÉ, CSIBECSŐR, MAR-SZÚR *(együtt)*

...nem adni, őt nem megkínálni!

KERÁLNÉ

Csúnya dolog!

CSIBECSŐR

Nem szép dolog!

MAR-SZÚR *dévajul megcsipkedve az arcát, karját*

Rossz kislány!

LENSZIROM

Én vagyok a születnapos,

senki nem lett tizenhét,
enyém ez a gyönyörű torta,
csak az enyém!
Szülinapi torta!

KERÁLNÉ, CSIBECSŐR, MAR-SZÚR *(együtt)*
vágyakozva, nyeldesve Finom!...

LENSZIROM
Szülinapi torta!

KERÁLNÉ, CSIBECSŐR, MAR-SZÚR *(együtt)*
vágyakozva, nyeldesve Finom!...

LENSZIROM
Szülinapi torta!

KERÁLNÉ, CSIBECSŐR, MAR-SZÚR *(együtt)*
Ó, mily szép!...

LENSZIROM
Ha úgy tetszik, mind megeszem,
nem leszek ma szíves-kedves, *nyelvet ölt*
Mind megeszem, egyedül!

KERÁLNÉ
Egy cuppantásnyit csak!

CSIBECSŐR
Egy cuppnyikát!...

MAR-SZÚR
cuppog Lenszirom körül

LENSZIROM
Én vagyok a szülinapos!
Én vagyok ma tizenhét!
Nem adok, nem adok,
Juszt se nem adok!

Bölömbér váratlanul, sántítva, tépett-szakadt vándor ruhában a trónterembe lép.

BÖLÖMBÉR
Ha másnak nem is,
nekem dukál!
Na, pattanj, asszony!
Éhes vagyok!
Mire vársz?!

Kerálné, Csibecsőr, Mar-Szúr és Lenszirom hirtelen Bölömbér felé fordulnak.

MAR-SZÚR

Riadó-riadó!

KERÁLNÉ, CSIBECSŐR, LENSZIROM

Itt egy betolakodó! Riadó, riadó!

MAR-SZÚR

Itt egy betolakodó!

MAR-SZÚR, KERÁLNÉ, CSIBECSŐR, LENSZIROM

Egy betolakodó!

MAR-SZÚR

Horkolábok, várvédésre!

Védd magad, gaz bitang!

Mar-Szúr kardot ránt. Leginkább bútorok, vagy emberek mögül kiabál a kardjával hadonászva, majd amikor a kerál megindul feléje, menekül. Csak akkor bátorodik fel, mikor a kerálné kettejük közé veti magát, ott az ő szoknyája mögül sértegeti a kerált

Védd magad!

BÖLÖMBÉR

Büzös pokolfatty!

Arcátlan pimasz!

Én betolakodó?!

Saját váramban?!

Betolakodó?!

Még ilyet!

KERÁLNÉ *hisztérikusan, de bátran*

Őrség!

Hol az őrség?!

Ki ez a briganti?!

Hol az őrség?!

Még által találja döfni

szép Mar-Szúr hercegét!

KERÁLNÉ, CSIBECSŐR, LENSZIROM

Őrség! Hol az őrség?!

Hol vannak a Horkolábok?

Hol vannak? Hol késnek?!

KERÁLNÉ

Állj! *kettejük közé veti magát*

Ha én mondom, állj!

rajta keresztül sértegetik egymást

MAR-SZÚR

Briganti!

BÖLÖMBÉR
Pojáca!

MAR-SZÚR
Arcátlan!

BÖLÖMBÉR
Piperkőc selyemkanász! *kigúnyolja, kineveti*

KERÁLNÉ
a kerálhoz
Bölömbér kerálné vagyok,
te faragatlan culáp!

KERÁLNÉ, CSIBECSŐR, LENSZIROM, MAR-SZÚR,
Őrség! Hol van már az őrség?!
két ásítózó Horkoláb betántorog
Fogjátok el!

a két Horkoláb kétoldalról belekapaszkodik a Kerálba, gyakorlatilag rádőlnek álmukban

BÖLÖMBÉR
dühvel, megzavarodva
Némber, hova tetted a szemedet?!
Az urad vagyok! Bölömbér kerál!
A hites urad!...
Parancsolód!...
elszontyolodva elfordul
Hát nem ismersz meg...
magának
Szegény, szegény Bölömbér kerál...
KERÁLNÉ
ezt hallva eszmél:
Koronától lepényes fülek...

MAR-SZÚR
A kerál megboldogult!
Ezt mindenki tudja!

BÖLÖMBÉR
Meghaltam volna?!

KERÁLNÉ
Édes istenem! Csak nem?...
a kerálné nézegeti a kerál arcát, szemügyreveszi tételesen a fülét, orrát, száját, körbejárja, szép
csöndes, szerelmi, meghitt pillanat
Tizenhét éve, kilenc hónapja
kerál uramnak színét se láttuk!

BÖLÖMBÉR
Tizenhét éve, kilenc hónapja?!
Micsoda?!

KERÁLNÉ
Tizenhét éve, s kilenc hónapja
Fekete zászlók jelzik a gyászt.

BÖLÖMBÉR
Tizenhét év, kilenc hónap...

KERÁLNÉ
Viszontlátni nem reméltük,

KERÁLNÉ, LENSZIROM
szívünkben már eltemettük,

KERÁLNÉ,
jó kerál uram!

BÖLÖMBÉR
Temetés?! Gyász? Miről beszélsz?
Én ma reggel indultam vadászni!
Reggel lovat nyergeltettem,
íjat, nyilat vittem...
Nem lehet... Álmodom....Ez nem lehet!...Nem...

KERÁLNÉ
Miféle átok fogja voltál?
Varázslat, bűbáj, rontás?...
Nézd hát szép leányod,
várva vártuk!
Immár felnőtt, s ragyogó
menyasszony!
A büszke Mar-Szúr jegyezte el!

Mar-Szúr bájologva táncba viszi Lenszirmot

Nézd hát szép leányod,
tündöklő Lenszirmot!
Oly nagyon vártuk... Emlékszel?
Immár felnőtt, s ragyogó
menyasszony!
A büszke Mar-Szúr jegyezte el!

KERÁLNÉ, KERÁL
Nézzük szép leányunk,
tündöklő Lenszirmot!
Oly nagyon vártuk... Emlékszel? – Emlékszem!

Immár felnőtt, s ragyogó
menyasszony!
A büszke Mar-szúr jegyezte el!

LENSZIROM *a kerál elé lépve*
Atyám?...

Lenszirom keringőzik az apjával. Mar-Szúr gyorsan Csibecsőrré veti magát, vele táncol. Kerálné meghatottan szíporog közében.

CSIBECSŐR, MAR-SZÚR
Újra együtt hát a szép királyi pár,
és – ó, mily megható! – gyermekük velük!
A bájos Lenszirom ajándék gyanánt
kapott egy jó apát!

BÖLÖMBÉR
Leánykám...
Álmodom, hogy létezel?
Nem tudtam, hogy vagy nekem!
...nem tudtam, hogy...nem tudtam, hogy...
...jaj, nem tudtam...jaj, Teremtőm...
...dehogyan tudtam...
...az az álnok pokofajzat
hogyan rászédett!
Tizennyolc év... elvarázsolt... El, a bitang!...
Léprementem...
Szép leányom... szép Lenszirmom,
mit csináljak? Mihez kezdjek?
Mit csináljak?
Horkolábok! Kalitba vele!
Két horkoláb belöki Lenszirmot egy kalitkába

LENSZIROM *sikoltva*
Atyám!!!

KERÁLNÉ
Mi lelhetette őt?!...

CSIBECSŐR
A jobbik felét az erdőben elhagyta!

BÖLÖMBÉR
próza, magában
Én ostoba barom
...Az a furmányos kobold...túljár az eszemen...

Kerálné, Csibecsőr ki

BÖLÖMBÉR
ének, hirtelen Mar-Szúrhoz
Te lennél a kérő?

MAR-SZÚR
Parancsára!

BÖLÖMBÉR
Akkor halld hát:
lányom veszélyben van!

MAR-SZÚR *óvatosan*
Valóban?

BÖLÖMBÉR
Képes vagy-e megvédeni?

MAR-SZÚR *ijedten*
Én?!

BÖLÖMBÉR *fenyegetően, szigorúan*
Te!!

MAR-SZÚR
Én...Én ne tudnám? Mikor a világ összes mézelője,
fullánkos vérbögöle nekem dolgozik?
Én ne tudnám? Amikor ezerszámra
vár a szómra derék darázsvitéz!
Senki nem látott ilyen hadvezért,
ilyen bátor, hős katonát,
amilyen én volnék,
amilyen én lennék,
én, a legfessebb vitéz!

BÖLÖMBÉR
Ilyen kérő, ilyen haddal,
százból talán egy sem akad...
Idehallgass, hívd ide a szárnyas hadat!
Induljanak!
De addig is lányom mellé horkolábokat!

MAR-SZÚR meghajol, el

BÖLÖMBÉR *Lensziromhoz*
Te meg ne állj szóba senkivel!

LENSZIROM *megszeppenve*
Úgy lesz, Kerál apám...

2. kép

Lenszirom, Leánder

LENSZIROM

Milyen csönd van...

Milyen sötét...

Egyedül van a kerállány,

épp a születése napján...

Lehetnék-e magányosabb?

Ó, ha jönne egyszer egy királyfi...

elvinne magával...

nem piperkőc, gyáva nyúl

páváskodó, kényes úr,

hanem olyan... igazi!

Jöjjön értem, vigyen el,

végre egyszer egy királyfi...

Lenszirom az „Egyszer egy királyfi...” című dalt kezdi énekelni. Leánder hátul belép, de a jelenet alatt nem kerül Lenszirom szeme elé.

LENSZIROM

„Egyszer egy királyfi,

mit gondolt magába‘...”

LEÁNDER

„Tral-lal-la, tral-lal-la,

mit gondolt magába‘?”

LENSZIROM *riadtan tovább próbálkozik*

„El kéne indulni,

meg kén‘ házasodni...”

LEÁNDER

„Tral-lal-la, tral-lal-la,

Meg kén házasodni!“

LENSZIROM

Ki van itt? Ki az?

LEÁNDER *mézmázosan*

Csak én vagyok, Leánder...

LENSZIROM *őszinte rajongással*

Leánder, de szép név...

Leánder lovag...

LEÁNDER *zavarban a rajongástól*

Bár lovag lennék... de sajnos nem vagyok...

Leánder. Csak így egyszerűen...

LEÁNDER, LENSZIROM

Leánder. Csak így egyszerűen...
egyszerűen... egyszerűen...

LENSZIROM

Egyszer egy királyfi...

LEÁNDER

...mit gondolt magába...
Gyönyörű a hajad...

LENSZIROM

Neked meg a hangod!

LEÁNDER

Kiugrik a szívem!

LENSZIROM

Összes erőm elhagy!
Mézédes hangja van!
Leánder!

LEÁNDER

Mézédes hangja van!
Lenszirom!

magában

Mi történt velem?

Erőm elszállt...

Leánder, mi történt veled?

Fogd és vidd, hisz ő már tied! Macskád lett, vigyed!

Leánder lovag Leánszirom kerállány, –
mi szépen is hangzik...

Ránézek, s könnyeim folynak...

Ó, bárcsak szeretnél, Lenszirom!

LENSZIROM

Mily finom illat...

LEÁNDER

félre

Könnyeim elárulnak, megyek...

LENSZIROM

Hol vagy, lovag?

LEÁNDER

Lensziromnak

Megyek.

LENSZIROM
Ne még! Ne még!

LEÁNDER
Jobban teszed, te rút kobold,
ha álom maradsz e lánynak.

Leánder könnyezve hátul el.

Harmadik jelenet – Leánder erdeje ***Leánder, Bogyó, Bőregerek***

Bogyó az erdei tisztás és a tó környékén lesi-várja a gazdáját. Denevérek a fa tetején lógnak.

ELSŐ DENEVÉR
Sokat lát a bőregér,

MÁSODIK DENEVÉR
míg éjjel vadra lesve száll!

ELSŐ DENEVÉR
Kobold járt a Kerálnál!

MÁSODIK DENEVÉR
Zsákmányért volt!

EGYÜTT
Vajon hozott?
Izgalmas volt...
Csíjj/Csújj!

BOGYÓ
Akkor talán vidámabban,
új macskával tér haza!

Leánder búsan a tisztásra lép.
Bogyó próza:
Édes gazdám, végre, végre!
Hol a macskád? A kerállány?

LEÁNDER
Nála szebb lényt nem látott még ez az erdő...

BOGYÓ
Akkor miért nem hoztad el?

LEÁNDER
Nála tündöklőbb csillag
nem világít sehol...

BOGYÓ
Akkor miért nem hoztad el?

LEÁNDER
Micsoda szépség!
Az álmai nem rólam szólnak...
Királyfíró!

CSÍJJEGŐS *nevet*
Csihihihíj!

LEÁNDER
...fehér lóról...

CSÚJJOGÓS *nevet*
Csuhuhuhúj!

LEÁNDER
Nem egy nyomorult koboldról...

BOGYÓ *boldogan gratulálva*
Édes gazdám! Te szerelmes vagy! Hát, akkor...

félbeszakítják a Bőregerek

BŐREGEREK
Csíjj/Csujj, szegény kobold!
Jaj, de rémes, borzasztó!
Hogyha tudnád, csíjjíjjíjj!/csujjujjuj!
Szép szerelmed, Lenszirom,
nem sokáig hajadon!
Mar-Szúr herceg elveszi,
Jó messzire elviszi
ez a nagyhaltalmú kényes úr!
Csíj/Csúj!

LEÁNDER
Mar-Szúr? Ez a pipogya, selyemkanász Mar-Szúr?

BŐREGEREK
Böglők ura!
Gazdag legény! Deli legény!

LEÁNDER
Mar-szúr? Ez a piperkőc Mar-Szúr?

BŐREGEREK

Övé lesz Lenszirom! Övé! Övé!

LENSZIROM

Ő nem tud szeretni!

Lenszirmot tönkreteszi.

Selymes szívét, gyöngy mosolyát...

Bogyóhoz

Varjúháját, gerleszárnyat!

BOGYÓ

Mire készülsz, gazdám?

LEÁNDER

Varjúháját, gerleszárnyat!

BOGYÓ

Vakmerő vagy, gazdám!

LEÁNDER

Varjúháját, gerleszárnyat!

BOGYÓ

Bögölsereg vár majd

Kifent fullánkkal!

Ezek csak fecsegnek!

Rájuk ne hallgass!

LEÁNDER

Hozd a szárnyat,

varjúháját,

indulok hozzá,

megmentem őt!

LEÁNDER

A szárnyakat!

BOGYÓ

Túl merész vagy!

LEÁNDER

A szárnyakat!!

BOGYÓ

Vakmerő vagy!

LEÁNDER

Mennem kell!

BOGYÓ

Túl merész, vakmerő, meggondolatlan!

LEÁNDER

Mennem kell!

CSÚJJOGÓS BŐREGÉR

Szegény kobold! Jaj de kár...

CSÍJJEGŐS BŐREGÉR

Elkapják a grabancát!

CSÚJJOGÓS BŐREGÉR

Csujj, szegény kobold!

BŐREGEREK

Jaj, de rémes, borzasztó!

Vérfagyasztó néznivaló!

Na menjünk, gyerünk,

ott a helyünk!

menjünk, nekünk

ott a helyünk!

Csíjj/Csújj!

Negyedik jelenet – Bölömbér kerál palotája *Lenszirom, Horkolábok, Leánder, Mar-szúr, Bögölök*

Lenszirom a kalitkában alszik. Horkolábok állva őrzik álmát.

ELSŐ HORKOLÁB

Hó...

MÁSODIK HORKOLÁB

...pityipű...

Leánder a háttérből előlép.

LEÁNDER

Úgy szeretnék álma lenni...

benyúl a kalitkába, finoman meglöki a hintát

Ringatlak, aludj...

Aludj... álomport szór rá, a Horkolábokra is jut

Elviszlek... Aludj...

Talán egyszer, valahogyan... akárhogyan...

talán mégis megszeretsz...

Mar-szúr kivont karddal csörtet be hátulról.

MAR-SZÚR

Á! Szóval itt vagy! Patás bitang!
Besétáltál a kelepcébe,
Véged van!
Mézелők, támadás!

MÉZЕLŐK

Zúzúzúzú...

A mézelő sereg zümmögve Leánderre támad, aki rózsájával suhintva viisszaszorítja őket. A sereg széreebben.

MAR-SZÚR *meglepetten, dühvel*

Ördög és pokol, mi ez?!
Vérbögölők, támadás!

VÉRBÖGÖLŐK

Zúzúzúzú...

A böglőssereg zümmögve Leánderre támad, aki rózsájával ismét visszaveri őket. A sereg széreebben.

MAR-SZÚR *egyre nagyobb pánikban*

Ördög és pokol, mi ez?!
Lódarazsak, támadás!

LÓDARAZSAK

Zúzúzúzú...

A darázs sereg repül Leánder felé, aki szeme elé tartja a rózsát. A sereg széreebben.

MAR-SZÚR

Ördög és pokol, mi ez?! *halálra váltan az ijedtségtől*
Mar-szúr az alvó Horkolábokhoz rohan, válluknál fogva rázza őket.
Ébredjetek, lusta népség!

LEÁNDER

Ó, bátor Mar-Szúr!
Hatalmas herceg!
Vajon miért nem vív meg Ön
velem személyesen?
Ó, bátor Mar-Szúr!
hatalmas herceg!
Esengve kérem,
küzdjön meg velem!
fenygetően megindul Mar-szúr felé

MAR-SZÚR *hátrál*
Igenis megvívok!
Csak... csak előbb hívom Bölömbér kerált,
...hogy lássa... miként páhollak el...

Mar-szúr elrohan.

LEÁNDER
magában
„Bátor“ herceg...
No hiszen...

Leánder Lenszirom háta mögül megközelíti a kalitkát

Nem tudom megtenni...
Nem viszem el...
Tudnom kell, hogy szeret-e...
Lássuk...
„Egyszer egy királyfi...

LENSZIROM *ébredszik*
...mit gondolt magába?...”

LEÁNDER
Szépséges kerállány...

LENSZIROM
Lovag az álmomból?

LEÁNDER
Velem álmodtál?

LENSZIROM
Veled, bizony, lovag!
Még most is álmodom!
Leánder!

LEÁNDER
Lenszirom!

LENSZIROM
Hadd lássam
az arcodat, s úgy elhiszem,
hogy itt vagy!

LEÁNDER
Ha velem jössz és hű leszel,
ígérem, megmutatom.
Csak szeress!

LENSZIROM

Én szeretni foglak mindig!
Hangod, akár az énekszó,
illatod bódító varázs!
Mutasd meg arcod,
mutasd meg, kedves,
nem tántorít el tőled semmi sem!

LEÁNDER

És ha olyan volnék, mint valami búzberegi varangyosgyík?

LENSZIROM

Nem tántorít el tőled semmi sem!

LEÁNDER

Kénköves korkongyéhusmadár?

LENSZIROM

Nem számít!

LEÁNDER

Delejes kobold?

LENSZIROM

Nem számít, nem!

LEÁNDER

szívdobogva, lassan kilép a fénybe, nyújtja a rózsát
Szerelmem...

Felsikolt, a rózsával arcon csapja Láendert, aki vérző arccal elmenekül.

LENSZIROM

Segítség!

A horkolábok felébrednek. Szétszaladnak, segítségért kiabálva.

FÜGGÖNY

II. FELVONÁS

Első jelenet – Tündér Negéd palotája

1. kép

Bőregerek Lenszirom, Csibecsőr, Tündér Negéd

ELSŐ DENEVÉR
Sokat lát a bőregér,

MÁSODIK DENEVÉR
míg éjjel vadra lesve száll!

ELSŐ DENEVÉR
Nincs otthon a Kerállány!

MÁSODIK DENEVÉR
Elbújtatták!

ELSŐ DENEVÉR
El biz ám!

MÁSODIK DENEVÉR
Tündér Negéd vigyáz rá!

ELSŐ DENEVÉR
Az illem-kellem-bájkirálynő
nagyhatalmú varázslónő
palotája rejti őt!

MÁSODIK DENEVÉR
Tündér Negéd vigyáz rá!
Bűvével és varázsával
körbevonja,
nem engedi!

EGYÜTT
Nem engedi!
Rút kobold itt meg nem leli
A szépséges Kerállányt!
Mar-Szúré lesz,
úgy biz ám!

Csíjj/Csújj!

2. kép
Lenszirom, Csibecsőr, Tündér Negéd

Lenszirom és Csibecsőr giccses palotában rosszkedvűen üldögél. Kezében Leánder rózsája. Körülöttük Tündér Negéd pillangói táncolgatnak, mint balettiskolások. Lenszirom feszült és szomorú.

CSIBECSŐR

Hallgass rám, édes úrnőm,
ez a rózsza... ez a rózsza és
az a varázsos illat,
mi azóta belengi szép szobád,
nem aljasságra vallanak!

LENSZIROM

Te ezt nem érted!
Ő álnok! És csúf!

CSIBECSŐR

A szépség, ugyan!
Hát kinek mi a szép?
És kaptál-e virágot valaha Mar-Szúrtól? *Lenszirom rázza a fejét*
Ugye? Pedig ő igazán deli legény!
A rútságnak is van oly foka,
ami már-már szépnak mondható... *Lenszirom megütközve-rosszallóan néz rá*
Na jó, de minden esetre... Én a helyedben... minden esetre...
Hát hogy lenne gonosz, aki virággal jön?
Te kis csacsi! ...azaz...
...akarom mondani...
Szép úrnőm, Lenszirom!
Hallgass a szívedre! *megölelik egymást, vagy efféle gesztusban oldódnak fel*

LENSZIROM

Jó szolgálóm, kis barátném,
jobban ismersz, mint én magam!
Lovag-e vagy kobold,
szép vagy csúnya
nem számít, igazán nem számít már!
Álmaimnak lovagja ő,
boldogságom, mindenem.
Csak őt akarom! Őt szeretem! Szeretem!

CSIBECSŐR

Na végre...
Most azonnal indulunk!
Felkutatjuk! Megkeressük!
Tudom, megbocsát neked!
| Most azonnal indulunk!

LENSZIROM

Most azonnal indulunk!

Elindulnak az ajtó felé, de Tündér Negédbe ütköznek. Negéd pillanatonként váltogatja a méz mázt, az agressziót; mindezt rendkívüli önimádat közepette teszi.

TÖNDÉR NEGÉD

Most azonnal?

Mi lesz itten

Most azonnal?

Hová, háová, kisasszonyok,

Most azonnal?

Megmondom én, mi lesz itten

Most azonnal...

Balra térül, jobbra fordul,

térd-rogyasztás, pukkedli!

CSIBECSŐR (*Lensziromnak súgja*)

Jaj, úrnőm...

TÖNDÉR NEGÉD

Szoknyát csippent, fejjel biccent,

most azonnal!

Férjúrának örömére,

most azonnal!

Balra térül, jobbra fordul,

térd-rogyasztás, pukedli!

CSIBECSŐR (*Lensziromnak súgja*)

Jaj úrnőm... Nem futunk el egyhamar...

TÖNDÉR NEGÉD

Nem súg, nem búg,

nem jártatja kicsi száját!

Térd-rogyasztás, pukkedli!

LENSZIROM (*Csibecsőrnek súgja*)

Bízz bennem, és figyelj jól!

Ha jelt adok, szaladunk!

CSIBECSŐR

Úgy lesz!

TÖNDÉR NEGÉD

Báj és kellem!

Ennyi csak,

mit egy férjnek adhatunk!

Báj és kellem,

ennyi, és semmi több.
Minden nőnek illik tudni,
ezzel férjének tartozik!

Bátor Mar-Szúr arajaként
neked aztán pláne, hogy! *(érezhetően féltékeny, utálata innen is táplálkozik)*

Jólneveltek, szelídek,
és illatos kis virágok lesztek!
Jóneveltek! Engedelmes kis virágok,
Úgy bizony!
Mindent szépen megtanultok,
amit csak egy nőnek illik!

Tündér Negéd kegyetekről
személyesen gondoskodik!

És most, kedves kisasszonyok,

tapsol, beszaladnak a lepkelányok, akik táncpozícióba, sorba rendeződnek. Belökdösi a sorba Csibecsőrt és Lenszirmot. Középen áll, körülötte forognak a táncosok.

balra térül, jobbra fordul,
szoknyáját csippenti!

LENSZIROM Csibecsőrnek
Márpedig én nem csinálom!

TÖNDÉR NEGÉD

Balra térül, jobbra fordul,
szoknyáját ... *észreveszi, hogy Lenszirom szabotál. Varázspálcát kap elő, s egy mozdulattal meghajlásra kényszeríti Lenszirmot és Csibecsőrt, akik megtört térddel engedelmeskednek a varázslatnak., a többiekkel együttmozogva*

...csippenti!

Lensziromnak: Ah! Ügyes! Úgy! Nagyon ügyes!
Térdrogyasztás, pukkedli!
Térdrogyasztás, pukked-...

*A záróhang kivágása előtt berobog Bölömbér kerál, a Kerálné és Mar-Szúr.
A táncosok nem hagyják abba a pukkedlizést, tart a varázs, az előző zene ütemét tartják.*

BÖLÖMBÉR

No lássuk, mit tanult itten a kislányunk! Bravó, bravó!

TÖNDÉR NEGÉD

Indignálódottan:
Van szerencsém, Kerál úr! *leinti a táncosokat, eléjük siet*
Kerál asszony?
...és maga Mar-Szúr!
Micsoda meglepetés!

MAR-SZÚR
Örvendek, asszonyom!

TÖNDÉR NEGÉD
Magának csak Negéd!

MAR-SZÚR
Milyen bájos: Negéd!

EGYÜTT
Ha-ha-hö-hö-ha-ha!

MAR-SZÚR
Milyen bájos!

EGYÜTT
Hi-hi-hö-hö-hi-hi!
Ha-ha-hö-hö-ha-ha!

KERÁLNÉ *a kerálhoz*
Látod ezt? Csavargatja a fejét!

BÖLÖMBÉR
Bár enyémet csavargatná... *Kerálné rácsap a legyezőjével*

MAR-SZÚR
Tündér Negéd bájhatalma
messzefödön híres!

TÖNDÉR NEGÉD
Ó, ön túloz,
Semmi az Ön vérszomjas
hadseregéhez képest!

MAR-SZÚR
És mennyit érne ez a sereg,
ha nem volna a világon
szépség, ó, Tündér Negéd,
ha nem volna szépség, illem, kellem,
amiért harcolni érdemes?

EGYÜTT
Hi-hi-hö-hö-hi-hi!
Ha-ha-hö-hö-ha-ha! *félrevonulnak sutyorogni, kellemkedni, egyszer-egyszer felkacagnak,
kacarásznak*

KERÁLNÉ *(Bölömbérnek súgja)*
Kerál férjem, mit hallgatunk?
Lányunk kérő nélkül marad!

BÖLÖMBÉR *buta-kajánul*

Talán bizony féltékeny vagy? *Kerálné megint rácsap a legyezőjével*

Tündér Negéd és Mar-Szúr félrevonulnak sutyorogni, nevetgélni, néha hangosan felkacagnak.

LENSZIROM

Most lassan itt az idő!

Most induljunk csendesen!

Most lassan itt az idő!

Most, mikor senki nem figyel! *Lenszirom int Csibecsőrnek, és halkán kisettenkednek az udvari nép háta mögött.*

KERÁLNÉ *(Bölömbérnek súgja Negéd és Mar-Szúr flörtjére értve)*

Ez hallatlan! Ez skandallum!

Miért nem szólsz már valamit?!

BÖLÖMBÉR

Én mit szólhatnék?!

Látjuk, amit látunk!

KERÁLNÉ

Látjuk, amit látunk!

Jaj, hogy lesz itt ma esküvő?!

Ez hallatlan! Ez skandallum!

Szólj már végre,

kérve kérlek!

BÖLÖMBÉR

Én mit szólhatnék?!

Mit is szóljak? Mit szólhatnék?!

szigorúan Mar-Szúrhoz:

Na de... *Kerálnéra pislog, az biztatólag bólogat*

Na de most már... *további néma szurkolás a Kerálné részéről*

Na de most már Mar-Szúr fiam... *további néma szurkolás a Kerálné részéről*

...leányomat... *üdvözölni illenék! Kerálné csalódottan legyint, Kerál elsomfordál.*

MAR-SZÚR *próza*

Igaz is, drága Negéd,

bocsásson meg, csak egy pillanat...

KERÁLNÉ

Majd én hívom! Lenszirom!

BÖLÖMBÉR

Lenszirom!

MAR-SZÚR *próza*

Örökké csak nem várhatok...

KERÁLNÉ
Lenszirom!

BÖLÖMBÉR
Lenszirom!
Nem értem, az imént még itt volt...

KERÁLNÉ
Jaj, nincs itt!

MAR-SZÚR
Ejnye-bejnye... Hát, annyi baj legyen, majd megkerül! *gyorsan visszaül Negéd mellé*
Kedves Negéd...

KERÁLNÉ (*Mar-Szúrnak esik*)
Lenszirom eltűnt!
Önt kértem, hogy vigyázzon rá,
és eltűnt!
Önt kértem, hogy védje meg!
és eltűnt! Eltűnt, míg
Ön e személlyel enyelgett!
Lenszirom eltűnt!

(*Bölömbér nyakába borul zokogva*)

BÖLÖMBÉR (*Mar-szúrnak*)
Szép nejemnek szava igaz!
Nem védted meg lányomat!
Eredj, indulj!
Kerítsd elő akárhonnán!
Még ha a kobold vitte volna el,
Akkor is!

(*El, a zokogó Kerálnét támogatva*)

MAR-SZÚR (*Negédhez fordul, sírósan*)
Drága Negéd, most mit tegyek?

TÖNDÉR NEGÉD
Ha valaki, hát én tudom
hova mehetett...

MAR-SZÚR
Együtt megyünk?

TÖNDÉR NEGÉD
Együtt! Kézenfogva!
(*félre*)Visszahozzuk azt a kótyagos leányt!
Együtt! Kézenfogva!
Nem menekülhet!

Második jelenet – Leánder erdeje

1. kép

Leánder, Bogyó, Denevérek

Leánder az erdei tó partján sértetten fuldoklik a dühtől. Mellette elszórtan a gerleszárnyak. Bogyó aggódva és szorongva figyelni őt. Keresi a pillanatot a beleavatkozásra. Denevérek hátul a fán lógnak, izgalomban.

LEÁNDER *sértetten, az erdei tó mellett fel-alá rohangál, dühe egyre nagyobb*

Azzal a rózsával, amit neki szedtem,

azzal azzal a rózsával arcon csapott!

Álnok kígyó...

Azzal a rózsával! Azzal! Azzal! már törni-zúzni kezd.

Ó én vadbarom...

CSÍJJEGŐS *(vihog)*

Csihihihi!

LEÁNDER

Szekér elé fogott ökör!

CSÚJJOGÓS *(vihog)*

Csuhuhúj!

Leánder dühe elszabadul. Bogyó már nem húzhatja tovább, fékezni akarja, ideges bagatellizálással beleszól:

BOGYÓ

Harap a kicsike?

LEÁNDER

Hagyj békén, Bogyó!

BOGYÓ

Kifogott egy baba

a delejes koboldon?

LEÁNDER

Hagyj békén, Bogyó!

Visszamennék törni, zúzni!

BOGYÓ

Tehát szerelmes még,

édes gazdám?

LEÁNDER

Egy mákszemnyit se már!

Gyűlölöm!

BOGYÓ
Szerelem és gyűlölet,
a Nagy Brém szerint egykutya!

LEÁNDER
Gyűlölöm!

BOGYÓ
Édes gazdám... értesz is te a szebbik nemhez...már megbocsáss..
Megütött?... Ez a baj?
Na idehallgass! *(fennsőbbiségesen kioktatja Leándert nőügyben)*
Tehát:
Szerelem és gyűlölet,
a Nagy Brém szerint egykutya.
Na, hallottál már erről?

LEÁNDER *(szégyenkezve, dühösen az alárendeltség miatt is)*
Nem!... Nem hallottam!

BOGYÓ
Öreg hiba! Pedig fontos!

LEÁNDER *(bizonytalanul)*
Fontos?

BOGYÓ *(tudálékosan)*
A legfontosabb! Beza'!
Mert a nők, gazdám...olyan...vadóckodó kis madarak!

LEÁNDER *(kétkedve)*
Igen?

BOGYÓ
Igen! Meg kell a nőt szelídíteni!

LEÁNDER *egyre bizakodóbban*
Igen?

BOGYÓ
Igen! Hozzád közel édesgetni!

LEÁNDER
Igen?

BOGYÓ
Igen! Tenyeredből úgy etetni!

LEÁNDER *(már lelkesen)*
Igen?

BOGYÓ

Igen!

Mert a nő harap, és rúgkapál!

LEÁNDER

Harap, és rúgkapál?!

Mit nem mondassz...

BOGYÓ

A nő...valójában ő se tudja, mit kíván!

LEÁNDER

Harap, és rúgkapál?!

Mit nem mondasz...

BOGYÓ

Harap, és rúgkapál!

A nő... bonyolult lélek,

LEÁNDER

Bonyolult...

BOGYÓ

...de nem megfeythetetlen!

LEÁNDER

Azt mondod?

BOGYÓ

Azt bizony!

Ha megcsíp, hát

csípd vissza!

Hogyha megcsap,

akkor csapd vissza!

De aztán gyorsan

cuppants három csókot

eperpiros ajakára...

... *(együtt sóhajtvá elmerengemek ezen)*

Majd meglátod, mi lesz!

LEÁNDER

Azt mondod?

BOGYÓ

Én mondom!

Majd meglátod, mi lesz!

LEÁNDER

Azt mondod?

BOGYÓ
Én mondom!

LEÁNDER *már szinte magában*
Azt mondd, menjek vissza?...

BOGYÓ *próza ijedten*
Micsoda?! Én ilyen...

LEÁNDER
Azt mondd, érdemes?

BOGYÓ *próza*
...így, ebben a formában nem...

LEÁNDER
Azt mondd, próbáljam meg?

BOGYÓ *próza*
...hát, tulajdonképpen akár, de azért...

LEÁNDER
Azt mondd, van még remény?

BOGYÓ *próza*
...ha én te lennék, te pedig én
- még rágondolni is rossz - akkor...

LEÁNDER
Azt mondd, hogy még szeret?

BOGYÓ *próza*
...Szívügyekben nincsen tanács, tudod!...

LEÁNDER
Azt mondd, hogy még lehet?

BOGYÓ
Hát, lehetni éppenséggel lehetni lehet...
Mondjuk, mérget nem vennék rá...

LEÁNDER
Igazad szólsz,
Helyén van a szíved!
Most a szív a fontos,
Nem az ész!

BOGYÓ *ironikus*
Igazán köszönöm, gazdám...

LEÁNDER

Indulok is most azonnal Lensziromhoz!
Bölömbér, tudom, megbocsát nekem,
Ha lányát boldoggá teszem!
Egy percet is várni kár!
Megzörgetem palotája kapuját!
A palotába hát!

CSÍJJEGŐS és CSÚJJOGÓS

A palotába! Azt mondja!
Na, oda aztán hiába!
Kong a cifra palota!
Folyosóin huzat jár!
Elvitték a kerállányt!
Félelmetes kobold elől
Udvari nép elmenekült!

CSÍJJEGŐS és CSÚJJOGÓS

Elköltöztek, úgy biz ám!
Tündér Negéd lepkéi közt lelt ma nyugtot mindahány!
Mézes-mázos palotában
Esküvő lesz, úgy bizám!

Leánder szó nélkül a gerleszárnyakhoz megy és elkezd felcsatolni magára őket.

BOGYÓ *ijedten*

Édes gazdám, mire készülsz?...

...

BOGYÓ

Édes gazdám, most az egyszer
mégis fontold meg a dolgot....

...

BOGYÓ

Édes gazdám... Ne menj oda!
Negéd a farkasból kacagányt,
a medvéből bundát, a tigrisből lábalávalót csinál.
Ne menj oda!

LEÁNDER

Éppen ezért kell sietnem.
Ha erdön-mezőn van valaki
ki Negéddel megharcolhat, az
csak én lehetek.
Itt az idő, bosszút állok...
Negéd ellopta az életem.
Elvarázsolt, átka sújtott,
mihelyst megszülettem.
Tündér anyám, ember apám

Belehaltak a bánatba.
Szép fiukból szörnyeteg lett -
Mi lehet elviselhetetlenebb?
Negéd engem büntetett,
mert tündére elhagyta őt,
örök hűséget apámnak,
esküdött, egy embernek.
Csak egy egyszerű embernek...

Itt az idő. Bosszút állok.
Derék Bogyó, rád hagyom az erdő gondját.
Tudom, jó kezekben marad.

BOGYÓ
Édes gazdám...

LEÁNDER
Itt az idő. Indulnom kell,
Derék Bogyó, Lensziromért.
Megmentem őt.
Várj, ameddig visszatérek.

Leánder elrepül

BOGYÓ *Leánder után kiált*
Édes gazdám, nagyon vigyázz!

Leánder elrepül

BOGYÓ
Negéd undok lepkéinek
hálójában elpusztulni
méltatlan vég,
cudar halál. *Bogyó el*

2. kép *Tündér Negéd, Mar-Szúr, ugyanott*

Tündér Negéd és Mar-szúr az erdőben sétálnak.

MAR-SZÚR, NEGÉD
Hi-hi-hö-hö-hi-hi!
Ha-ha-hö-hö-ha-ha!

MAR-SZÚR
Merre tartunk, bájos Negéd?

TÖNDÉR NEGÉD
Hi-hi-hö-hö-hi! Csak
Kövessen, drága Mar-szúr!
Alig várom, hogy országom
minden báját föltárhassam Ön előtt.

MAR-SZÚR, NEGÉD
Hi-hi-hö-hö-hi-hi!
Ha-ha-hö-hö-ha-ha!

MAR-SZÚR
A bűjait... megnézem szívesen... De Lenszirom...

TÖNDÉR NEGÉD
Lenszirom várhat még.
ne siessük el a dolgot...
Addig még, lássam,
ad-e egy csókot,
vagy csak szóval hízeleg?

MAR-SZÚR
Ó, Tündér Negéd!
Hogyne adnék, hogyha kéred!
Elbűvöltél, elbájoltál...

Mar-Szúr Tündér Negédhez hajolna, hogy megcsókolja, ám ekkor a bujkáló pár zajt hall a háttérből.

TÖNDÉR NEGÉD *harciasan*
Ez meg mi volt? Ki jár erre?

MAR-SZÚR *gyáván*
Nem tudom, de...
Jobb lesz odébbállnunk gyorsan! *Mar-Szúr kézen fogva elrángatja Tündér Negédet*

3. kép ***Lenszirom, Csibecsőr, Bőregerek, Bogyó ugyanott***

Lenszirom és Csibecsőr elveszetten bolyonganak a sötét erdőben.

LENSZIROM
Hol jársz, merre vagy Leánder lovag?

CSIBECSŐR
Bocsánat, de mi egy koboldot keresünk, ha jól tudom...

LENSZIROM

Jól tudod: kobold,
de szívem lovagja!
Illatos könnyű Leánder...
szerelmem, merre jársz...

CSIBECSŐR

Nem felel...

LENSZIROM

Hiába...

LENSZIROM

Mit csináljunk, Csibecsőr?

CSIBECSŐR

Nem tudom...

Vagyishogy...

Az a dal...

LENSZIROM

Milyen dal?

CSIBECSŐR

A királyfis!

LENSZIROM

A királyfis?

CSIBECSŐR

A királyfis! Énekeld hangosan,
s arra válaszolni fog!

LENSZIROM

„Egyszer egy királyfi,
mit gondolt magában...”

BOGYÓ *(a színpalak mögül)*

„Hi-hi-hi, ha-ha-ha,
mit gondolt magában?”

LENSZIROM

Leánder!

Bogyó hátulról a színre lép.

BOGYÓ

Hogy én?! Még csak az hiányzik...
Csak a szolgája!

LENSZIROM *Csibecsőrhöz csalódottan*
...A szolgája...

CSIBECSŐR *Lensziromnak*
Helyre legény!
A mindenit... Ejha!

LENSZIROM
Vezess uradhoz tüstént!

BOGYÓ
Tüstént?! Előbb talán bemutatkoznátok! *Csibecsőrt mustrálja*
Milyen szemrevaló fehérnép!

CSIBECSŐR
Szemtelen alak! Hogy merészelsz?!

BOGYÓ
És micsoda illemtudós!

CSIBECSŐR
Hogy merészelsz?!

BOGYÓ
Párdon... De akkor is csinos!
Illem, kellem...minden megvan!
Csak nem Tündér Negéd udvarhölgye?

CSIBECSŐR *összekacsint Lenszirommal, Bogyót megviccelik, kétértelműen:*
Ha épp tudni akarod...

LENSZIROM
...tőle jövünk...

BOGYÓ *ijedten*
Micsoda?!

LENSZOROM, CSIBECSŐR *feloldva a pánikot*
Megszöktünk...

BOGYÓ
Csak nem te volnál Lenszirom?!

CSIBECSŐR *sietve*
És a szolgája: Csibecsőr!
Halljuk a nevedet!

BOGYÓ *dadogva*
Az a nevem, hogy...az a nevem, hogy...
Bár éppenséggel nem vagyok rá büszke, de

a nevem... az, hogy... Bogyó.
Bogyó vagyok, az erdei manó.

CSIBECSŐR *Lensziromnak*
Bogyó! Milyen csiklandóan kedves név!

LENSZIROM
Jól van Bogyó,
de most már siessünk uradhoz!

BOGYÓ
Jó uram épp téged indult megmenteni,
Nem tudom, merre jár...

Bőregerek beröpülnek a színre, s körbe-körbe szálldosnak Lenszirom, Csibecsőr és Bogyó feje fölött.

CSÍJJEGŐS
Csíjj, csíjj, jaj, de kár!

CSÚJJOGÓS
Csújj csújj, bizony kár!

CSÍJJEGŐS
A kerállány megszökött,
most a kobold lett a rab!

CSÍJJEGŐS, CSÚJJOGÓS
Tündér Negéd hálójában vergődhet majd naphosszat!

LENSZIROM
Érttem rohant a vesztébe!
Mit csináljak? Jaj...

CSÍJJEGŐS
A vénséges vén erdőlakó...

CSÚJJOGÓS
...Vaknadály az ő neve...

CSÍJJEGŐS
Tényleg vak ám, nem lát semmit...

CSÚJJOGÓS
...hogyha nem félsz...

CSÍJJEGŐS
...de csak akkor, menj el hozzá!

CSÚJJOGÓS
Menj el hozzá!

CSÍJJEGŐS, CSÚJJOGÓS

Talán segít, ki tudja...

Elröpülnek.

LENSZIROM
A „talán“ az több, mint a „nem“...
Elmegyek. Megpróbálom!
Bogyó, vezess!

BOGYÓ
Nem tudom, hogy jó ötlet-e,
Nemcsak vak, de morcos is!

LENSZIROM
Vezess!

Bogyó az erdei tóhoz vezeti Lenszirmot és Csibecsőrt.

Harmadik jelenet

Lenszirom, Csibecsőr, Bőregerek, Bogyó, Vaknadály

Vaknadály vízesés mögül énekel

VAKNADÁLY
„Itt az éj országa van.
A gyűlölt Fény birodalma
Lelkem annyi fellegét
nyílsugárral hasogatja.
Nem kívánom szebb egét.
Éj a szemek iskolája
A szív is úgy nyílik meg bánatában
mint sötétben a szemek
hogya még van a reménynek,
felfoghassa sugarát.
Nála vannak rejtve mélyen a jövődők titkai.“ (Vörösmarty Csongor és Tünde)

CSIBECSŐR,
Ó, milyen furcsa lény...

BOGYÓ
Jó lesz vigyázni vele!...

LENSZIROM *teátrális gesztussal hirtelen odarohan Nadályhoz, leborul elé, átkarolja a térdét és sikoltozni kezd*

Kérlek, Vaknadály, segíts rajtam,
szerelmem eltűnt, elfogták!
Nem tudom, hogy hová vitték!

VAKNADÁLY

Hagyd már abba!
Vak vagyok – és nem süket.
A hisztit nem bírom! Nem!
Segítek, hát persze...
Szíveddel nézz,
ha látni vágysz...
Add nekem a szemeidet!

CSIBECSŐR, BOGYÓ

Minő elborzasztó alku...

LENSZIROM

Vedd a szemem, Vaknadály!

A szín hirtelen elsötétedik. Lenszirom lehajtott fejjel elindul .

CSIBECSŐR, BOGYÓ

Erdei szellemek,
kísérjétek!
Baja ne essen
el ne botoljon
Szerelméhez épségben eljusson!

Negyedik jelenet – erdő

Lenszirom, Leánder, Vaknadály
Lenszirom vakon bolyong az erdőben

Leánder a közelben fekszik egy ragacsos hálóban, eleinte nem észrevehető

LENSZIROM

Hol jársz, merre vagy Leánder lovag?
Megtalállak-e egyszer még valaha?
Megtalállak-e? Szerethetlek-e
egyszer még valaha?
Szótlán szólítasz,
Csendben hívsz...
Királyfim.... szerelmem...
Eljött értem egyszer egy királyfi,
Én vak voltam, ostoba. *Leánder meglátja Lenszirmot*
Ó ha jönne, még egyszer eljönne,
úgy szeretném, úgy ölelném... *a háló lassan leomlik, leolvad, láthatóvá válik Szép Leánder*

El soha többé nem engedném
azt a királyfit! *Szép Leánder Lenszirom mögé lép*

LEÁNDER

Egyszer egy királyfi...
Mit gondolt magában?
Lenszirom kerállányt
Feleségül kéri... *finoman átöleli Lenszirmot*

LENSZIROM

Leánder...
Megleltelek hát...

LEÁNDER *megfordítja Lenszirmot*

Megleltél és megváltottál!
Tündér Negád átka alól
szerelmeddel megmentettél
Nem vagyok többé csúf kobold,
se varangyosgyík, se semmi más,
Leánder vagyok!
Lehullt a varázs!
Nincs rajtam többé varázs!

LENSZIROM

Szép vagy tehát...
S én nem láthatom...
Árok tört meg átkot:
Szemeim Vak Nadálynak adtam.

LEÁNDER

Ó, az a rémség...
Ne búsulj, virágom!
Csak egyet fordulok,
Mindjárt visszatérek! *el*

2. kép *Bőregerek*

CSÍJJEGŐS/CSUJJOGÓS

Nocsak, nocsak, mi lesz itt,
Mi lesz itten, csújj, mi vár?
Szemes lesz, vagy szemtelen
A szerelmes kerállány?
Izgalmas lesz, maradjunk!
Várjunk, el ne szalasszuk!
Rémes, rémes, csíjj de rémes,
Elborzasztó, rettenetes,
Hogy mik mennek manapság!
Csíjj! Csújj!

3. kép

Leánder, Lenszirom, Vaknadály, Bogyó, Csibecsőr

Leánder Lensziromhoz vonszolja Vak Nadályt a fülénél fogva. Vak Nadály csuromvíz.

VAK NADÁLY

kintről már hallatszik az óbégatása

Jaj... Eressz már el végre...

Nem bírom a cirkuszt... Jaj!

Mondd már meg, mit akarsz tőlem!

Beszéljük meg!

LEÁNDER

Jó figyelj hát:

ha Lensziromnak szemét

viszsa nem adod tüstént,

hát hívom a nejedet!

VAKNADÁLY

Mi?! Tündér Negédet?!

Mondtam: nem bírom a cirkuszt!

Jaj, csak őt ne!

Sok éve már, hogy megszöktem tőle...

A tóba bújtam. Nem bírom a cirkuszt!

Ott nem talált meg...

El ne árulj! El ne árulj!

Íme, leány, vedd a szemed!

Vak Nadály eltűnik. Lenszirom meglátja a szép Leándert.

LENSZIROM

Leánder lovag!

LEÁNDER

S Lenszirom kerállány...

LENSZIROM, LEÁNDER

Mi szépen is hangzik!

Ah, mi szép vagy...

LENSZIROM

Már csak az áldás hiányzik...

LEÁNDER

Gyerünk jó apád elébe!

EGYÜTT
Gyerünk!

Bogyó és Csibecsőr kézenfogva szemben velük érkezik

CSIBECSŐR
Úrnőm!...

LENSZIROM
Csibecsőr!

BOGYÓ,
Gazdám!

LEÁNDER
Bogyó!

LEÁNDER, LENSZIROM *egymásnak*
Bogyó és Csibecsőr együtt?!
Nahát!

BOGYÓ, CSIBECSŐR
Igen! Bogyó és Csibecsőr együtt! Biz'ám!
Párosan szép az élet!

MINDANNYIAN
Párosan szép az élet!

LENSZIROM
Legyen kettős esküvő!

TÖBBIEK
Lesz kettős esküvő!

LENSZIROM, CSIBECSŐR
Legyen kettős esküvő!

MINDANNYIAN
Lesz kettős esküvő!

Ötödik jelenet – Bölömbér palotája

Bölömbér, Kerálné, Horkolábok, Leánder, Lenszirom, Mar-szúr, Töndér Negéd, Bogyó, Csibecsőr

Bölömbér Kerálné a trónteremben zaklatottan jár föl-alá, szapulja Bölömbért, aki középen ül a trónon, és jajgat,

KERÁLNÉ

Látod, én mondtam! Nincs tthon a lányunk!
Nincs a lányunk! Nincs herceg! Senki sincsen!
Mit mondjak a vendégeknek?!
Mindenki a hallban vár!
Bölömbér felé vádlón:
Luxemburg grófja!

BÖLÖMBÉR

Jaj...

KERÁLNÉ

Pomenália hercege!

BÖLÖMBÉR

Jaj...

KERÁLNÉ

És a svéd kerál eljött –
Botrány lesz...

BÖLÖMBÉR

És még ő is eljött?! Ajaj...
Botrány lesz!

KERÁLNÉ

Mind hiába vár...
Micsoda szégyen!

BÖLÖMBÉR

Ajaj...

KERÁLNÉ

Skandallum!

BÖLÖMBÉR

Ajaj...

KERÁLNÉ

Te miért nem szólsz már valamit?

BÖLÖMBÉR
Hát mit mondjak?!

KERÁLNÉ
Miért nem szólsz már valamit?

BÖLÖMBÉR
Hát...

KERÁLNÉ
Ne hápogjál itt nekem!
Csinálj végre valamit!

BÖLÖMBÉR
Hát... Jaj nekem...
De mégis... Hát... Jaj nekem...
Szegény, szegény Bölömbér kerál!

KERÁLNÉ
Önsajnálát... na hiszen...

- horkolábok alva betántorognak –

HORKOLÁBOK
Hó....Pityipűű...

KERÁLNÉ
És még ezek is...
Jaj, még ezek is...
nagyon ideges
Mondjátok, mert rögtön elalszom!
Áááááh.... Ez rémes...
Hó....Pityipűű...*gúnyolódva, de feszülten horkol, ásítzik*

BÖLÖMBÉR *elalszik*
Hó....Pityipűű...

KERÁLNÉ
Na jó, ebből elég! *megráz egy nagy csengőt*
Ébresztő fel!
Mondjátok már!

ELSŐ HORKOLÁB *felriadva dadog*
Felséges kerálunk s kerálnénk,

MÁSODIK HORKOLÁB
...alázattal jelentjük, hogy...

EGYÜTT

...alázattal jelentjük, hogy... *visszaalszanak*

Leánder, Lenszirom, Bogyó és Csibecsőr a trónterembe lépnek.

LENSZIROM

...hogy itt vagyunk..

CSIBECSŐR

...ragyogunk...

LEÁNDER

Mint a feke-

BOGYÓ,

-te szurok!

KERÁLNÉ, KERÁL

Édes lányunk! Szép Lenszirmunk!

BÖLÖMBÉR

De ezek itten kicsodák?!

KERÁLNÉ, KERÁL

Kicsodák?

CSIBECSŐR

Ez itt a párom, Bogyó!

LENSZIROM

Ő az enyém! Leánder!

BÖLÖMBÉR

Na biztos is!

Már hogy lehetne ő Leánder?!

Lányom, velem ne packázz!

Úgy néz ez ki, mint egy kobold?!

Korkongyéhus rémmadár?!

Lányom,

Talán megvakultál?

LENSZIROM

Néha az is megesik...

LEÁNDER

Részletekről inkább később...

Most csak annyit, mi a lényeg:

leányodat szeretem!

LENSZIROM

Áldást kérünk, jó apám!

LENSZIROM, LEÁNDER, BOGYÓ, CSIBECSŐR

Áldást kérünk!

Legyen kettős esküvő!

BÖLÖMBÉR

Nem állítanám, hogy értem...

Eltűnni egy esküvőről

S szervezni egy másikat?!

Illik ez egy kerállányhoz?

Tündér Negéd és Mar-szúr kézenfogva a trónterembe lépnek.

MAR-SZÚR, NEGÉD

Áldást kérünk! Mi is, mi is!

BÖLÖMBÉR *idegesen menekül a követelőző párok elől*

Mi van itt ma?! Nászi láz?!

MAR-SZÚR, NEGÉD LENSZIROM, LEÁNDER, BOGYÓ, CSIBECSŐR

Legyen hármas esküvő!

KERÁLNÉ *Bölömbérhez, csitítólag*

Minden jó, ha jó a vége...

Sok vendég vár,

Nekik is jár legalább egy ifjú pár!

Az csak jó, ha többen vannak...

MAR-SZÚR, NEGÉD LENSZIROM, LEÁNDER, BOGYÓ, CSIBECSŐR

Legyen hármas esküvő!

BÖLÖMBÉR

Legyen hát, ha jónak látod

Én nem értem... De ez mindegy.

Keljen egybe, aki vágyik párt szerezni, valahány,

de nehogy aztán véletlenül

ennek adjuk annak férjét,

amannak meg ezt a nőt...

MAR-SZÚR, NEGÉD LENSZIROM, LEÁNDER, BOGYÓ, CSIBECSŐR, KERÁLNÉ, KERÁL

Szóljanak hát a harangok

Boldogságunk hajnalán

Egymáséi lesz itt még ma

sok szerelmes ifjú pár!

VÉGE